

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

445. An, & qui Abbates ante benedictionem administrare poßint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

6. transmissam. n. i. citans Sanch. l. 7. mor. c. 32. n. 67. Suar. l. 4. de LL. c. 4. n. 9. (ubi etiam cum D. Thom. in 4. d. 20. q. unic. a. 2. quæsiunc. 2. addit. quod & indulgentias concedere possit, cùm tamen indulgentiarum concessio videatur actus māximē spiritualis inter omnes, qui iurisdictionis sunt) & gl. communiter receptam in cit. c. transmiss. v. talibus.

5. Item potest synodos celebrare, casus reservare, qua sunt consecrationis, alijs Episcopis committere &c. Pass. cit. n. 5. Pirk. n. 334. Quemadmodum etiam Capitulum sède vacante facultatem ordinandi sùx diæcesis clericos concedere potest.

6. His non obstante communi sìt illa regulæ: quod quis per se facere non potest, neque per alios potest: sive quod aliqui sùo non licet nomine, nec alieno licebit. regula juris 67. in 6. Nam ista regulæ in iis solum locum habent, quæ commissarius vel mandatarius facit nomine alieno sine auctoritate committentis; talia enim committi vel demandari nequeunt, nisi committentes jus habeat per se ille faciendo; cùm nemo plus juris in alterum transferre possit, quām ipse habeat. regula 79. in 6. Jam vero Ordines, ipsūmque etiam Ordinem Episcopatus conferunt Episcopi commissarii, non potestate ordinis accepti ab Episcopo committente non consecrato; sed confirunt vi ordinis & consecrationis sùx. Et sic Episcopus ille committens nou dat potestatem ordinandi, quam per se habet commissarius talis ante mandatum & delegationem; sed tantum dat seu committit illis jurisdictionem in non subditos, quæ necessaria est ad licitum exercitium ordinationis, & hæc jurisdictione iis à nou consecrato conferri potest. Ita fere Pirk. n. 334.

7. E contra non potest Ordines, nec Sacramentum Confirmationis conferre, chrisma confidere, benedicere virgines, sacra vasæ, altaria & templa consecrare. Pirk. loc. cit. citans gl. ubi ante. Quod autem addit, quod nequeat deponere & degradare clericos, verum non est, si per deponere & degradare intelligat privare beneficij & officij, quia hoc est jurisdictionis; secus fortè, si intelligat atraualem & solennem degradationem, quæ facta, clericus tradatur potestati seculari.

Questio 444. An, & quid speciale sit in hoc panæto circa Archiepiscopos?

1. Respondeo primò in genere: Archiepiscopus confirmatus, etiam consecratus, ante acceptum à sede Apostolica pallium non omnia, quæ ad Archiepiscopum spectant, exercere potest, cùm ante illud non obtineat officij Archiepiscopalis plenitudinem. c. nisi. de autorit. & usu pallij. Laym. ibid. n. 1.

2. Respondeo secundò magis in specie: quantum spectat ad actus jurisdictionis, actus majores exercere nequit ante acceptum pallium, v.g. convolare Concilium provinciale. Pirk. loc. cit. n. 333. Laym. loc. cit. juxta c. quod sicut de elect. §. præterea, quo etiam spectat Provinciam visitare. Pirk. loc. cit. cum Gl. in cit. c. quod sicut v. sine pallio. Secus est de aliis actibus inferioribus jurisdictionis; hos enim ante acceptum pallium potest exercere. v.g. causas cognoscere, delegare, Judices constituere, committere potestatem ordinandi, vel etiam consecrandi Episcopos, argumento c. suffraganeis, de electione. Laym. loc. cit. Pirk. n. 334.

3. Quantum spectat ad actus Ordinis Episcopalis, actus qui inter mislarum solemnia, aut saltē cum Episcopalibus ornamenti peraguntur v.g.

ordinare, christina confidere, consecrare Ecclesiæ, exercere nequit juxta expressum textum cit. c. quod sicut; ed quod talia facere videatur non tanquam simplex Episcopus, sed tanquam Archiepiscopus. Laym. loc. cit. Pirk. n. 333. juncto n. 335. ubi etiam ait: similiter eum non posse ante acceptum pallium conferre Sacramentum Confirmationis, benedicere Abbates & virgines. Actus vero Ordinis, quos solà stola induitus Archiepiscopus facere solet, ut sunt vasæ sacrae consecrare, corporalia vel cæmiteria benedicere, ea licet exercere potest ante pallium acceptum. Laym. loc. cit. Pirk. n. 333. citans Host. in sum. de usu pallij. n. 1. Azor. p. 2. l. 3. c. 33. q. 5. Porro, si Archiepiscopus consecratus ante acceptum Pallium ea exerceat, quæ illi prohibita, validè quidem exercet, sed peccat contra canones, puniri potest, vel amotione ab officio, vel alia mitiore poenâ. Pirk. cit. n. 25. citans Azor. ubi ante.

Questio 445. An, & qua Abbates ante benedictionem administrare possint?

1. Respondeo primò: potest Abbas post confirmationem ante benedictionem exercere ea omnia, quæ ad jurisdictionem spectant. Pirk. ad tit. de elect. n. 402. Tamb. de jure Abb. I. o. 1. II. q. 3. n. 2. juxta c. transmissam. de elect. Eadémque quo ad hoc est ratio de Abbatte confirmato non benedicto, quæ de Episcopo confirmato nondum consecrato; nempe quod per confirmationem accipiat potestatem jurisdictionis & administrationis. AA. ijdem II. cit. Lott. I. x. q. 27. n. 24. Multoque magis hæc ratio locum habet in Abbatte, quam in Episcopo, dum electus & confirmatus in Episcopum dici adhuc nequeat Episcopus, nisi consecratus, ut Zabarell. in c. eam te. de rescrip. n. 1. cùm necdum intelligatur inter ipsum & Ecclesiam consolidatum matrimonium spirituale (unde & adhuc liberè resignare potest, & per acceptationem incompatibilis inducitur illa resignatio). Lott. loc. cit. n. 17. citans eundem Cardinal. in clem. gratia. de rescrip. n. 9. & Präposit. in c. I. d. 23. col. 3.) sed solum dicitur electus, etiam confirmatus. Electus vero & confirmatus in Abbatem illico Abbas est & dicitur. Lott. loc. cit. n. 13. juncto. 16. & 18. Tamb. loc. cit. q. 3. n. 1. ubi quod Abbates constituantur in suo munere, non per benedictionem, sed per electionem & confirmationem. Argumento c. 1. de suppl. negl. pral. & ibi communiter AA. citat pro hoc Jo. And. in c. inter monasterium. de sent. & re judic. n. 6. Felin. ibid. n. 1. Old. conf. 14. col. 2. (qui etiam dicat, de stylo etiam Cancelleria electum & confirmatum vocari Abbatem) Barbol. ad cit. c. inter monast. n. 6. contra Host. in c. tuam. de stat. & qualit. an. 7. Limitandum hoc ipsum ita, ut dum benedictio hac vim haber confirmationis (uti quandoque contingit, dum nullâ alia confirmatione precedente Episcopi aliter Abbates & Präpositos non confirmant, quam impetrando illis solennem hanc benedictionem) adeoque per eam conferunt potestas jurisdictionis, ante eam administrare nec debent, nec possunt Abbates aut Präpositi electi. Pirk. loc. cit. n. 402. in fine. citans Sylv. v. Abbas n. 4. ac dicens, de hac confirmatione loqui Innoc. in c. 1. de suppl. negl. Pral. n. 1.

2. Respondeo secundò: administrare tamè seu exercere qua sunt Ordinis (quales actus Ordinis dignitati Abbatiali cōcessi sunt Ordines minores cōferre, solenniter populo benedicere, vasæ sacrae & vestes benedicere, & alia pontificalia exercere) non posse

Abbatem ante benedictionem, ait Pirh. loc. cit. juxta c. transmissam. hoc ipsum tamen limitans ad loca, ubi consuetudo vigeret, ut Abbes post obtentam confirmationem benedicantur; eò quod ibi hanc potestatem Ordinis accipiant per benedictionem. Quod si intelligat Pirh. de non posselicitate, & acceptance potestatis exercendi illos actus licite, verum est; si vero etiam intelligat de non posse validè, & de acceptance ipsius potestatis Ordinis, non subsistit, juxta mox dicenda.

3. Respondeo tertio: non solum in locis, ubi ex recepta consuetudine Abbes non benedicitur, sed & in aliis, ubi vigoreta consuetudo, seu absolute loquendo, Abbes non, vel nondum benedicti omnia officia Abbatis propria, etiam ea, quæ sunt Ordinis, statim post confirmationem acceptam, expeditisque & exhibitis, ubi opus est, litteris confirmationis, administrare possunt validè (quin & in locis, ubi non solent benedici, licite) Lott. loc. cit. n. 14. (ubi: quod dicitur de Episcopo circa consecrationem, nullatenus trahendum est ad Abbatem respectu benedictionis; nimis enim diversa est ratio. *juncto* n. 18. ubi: benedictio non est de essentia, subintellige, sicut consecratio est de essentia, & simpliciter necessaria Episcopo, ut validè exerceat actus ordinis Episcopalis) Tamb. loc. cit. q. 3. n. 4. ubi: dicendum, benedictionem non esse simpliciter necessariam Abbatii ad hoc, ut actus Ordinis exercere possit; quod ipsum expressè assertus Pirh. loc. cit. Idq; unā cum Tamb. & Lott. probat ex c. de suppl. negl. Pralat. ubi Alexander III. concedit Cisterciensibus, ut si Episcopus tertio cum humilitate & devotione requisitus, Abbes benedicere renuerit, liceat Abbatibus proprios monachos suos benedicere, & alia, quæ ad hoc officium spectant, exercere &c. si enim benedictio hæc ad hoc esset simpliciter necessaria, Papa in negligentiam & contumaciam Episcopi diccesani potius dederit Abbatibus facultatem in eo casu eligendi, quem maluissent, Episcopum, à quo munus benedictionis consequerentur, quām absque benedictione exercendi omnia, quæ ad eorum officium spectant. Item ex eo, quod Abbes non perpetui, licet non benedicantur (benedictio enim est etiam quasi perpetua, indelebilis & inevitabilis, adeoque non datur propter officium temporale) tamen gaudent omnibus privilegiis & indulxit ad agendum, quibus fruuntur Abbes benedicti. Pirh. loc. cit. Tamb. q. 3. n. 5. Ac denique quasi à priori probant id iidem Pirh. loc. cit. Tamb. n. 6. 7. 8. ex eo, quod benedictio hæc non imprimat characterem, uti facit consecratio Episcopalis, nec à Christo instituta sit; quodque hanc potestatem exercendi actus illos non consequuntur tam per benedictionem, quām ex privilegio generali potissimum concessio Abbatibus benedictis, c. quoniam. d. 69. quod dein privilegium extensum ad Abbes non benedictos; pro quo Tamb. n. 7. citat Abb. in c. de suppl. negl. col. 3. Cardin. in clem. attendentes. §. statuimus. q. 5. & seq. de statu monachorum. quin Idem Abb. loc. cit. uti & Imol. & Felin. in cap. eam te. n. 7. de rescript. dicar, hanc benedictionem ad exercendum, quæ sunt officii Abbatum, potius esse de solennitate, & ad bene esse, quām de substantia; quod ipsum repetit Tamb. loc. cit. q. 5. n. 3. ubi: non est eadem ratio de hujusmodi benedictione, quæ est de consecratio Episcopi; quia hac benedictio est potius de solennitate, quām de substantia. Unde iam etiam ait Tamb. cit. q. 5. n. 4.

Abbatem ante benedictionem uti posse baculo pastorali & reliquis pontificalibus, pro quo citat Cardin. ubi ante. in clem. attendentes. Abb. ubi ante, & in c. quanto. de off. Ordinar. Felin. in c. eam te. de rescript. n. 7.

PARAGRAPHVS III.

De iis, per quos petenda confirmatio, déque tempore ac loco ejus petendæ & dandæ.

Quæstio 446. An ipsi electi confirmationem sua electionis petere possint?

1. Respondeo: de jure communī legitimè electi non solum sine nota ambitionis possunt, sed & debent petere confirmationem. Pass. de elect. c. 33. n. 39. cum communī; juxta c. quam sit. de elect. in 6. ubi præcipitur, ut quis electus intra trimestre petat confirmationem; quem textū non procedere solum de electione ad Cathedrales Ecclesiās, sed de quacumque electione ad quacumque Ecclesiā, ostendit *ibidem* Pass. Unde eriam electus sine omni nota ambitionis agere potest, & officium Judicis implorare pro confirmatione, ubi ea differretur. Donat. tom. 2. tr. 6. q. 16. num. 2. citans Host. in cap. quia propter. de elect. n. 66. postquam enim per consensum majoris partis eligentium perfecta naturaliter est ejus electio, potest is absque ambitione consentire; cūque per consensum illius & eligentium inter hos & illum contrahatur conjugale vinculum, is age re potest ad id, quod ei vi talis vinculi debetur, quod est confirmation, qua non est gratia, sed necessitatē & justitia. Donat. loc. cit.

2. Dixi: quantum est de jure communī; nam, ut testatur Donat. loc. cit. n. 4. in Ordine Dominicano non procedit textus ille c. quam sit. sive quod electus petere debeat, vel etiam possit confirmationem; ed quod is per electionem legitimam, etiam unanimem nihil juris acquirat, & quod in potestate Pralati sit, eum confirmare vel non; & quamvis eum non confirmet, non tamen tali electo concedatur appellatio, vel causa aliqua prosequendi. Nihilominus Pass. & ipse Dominicus loc. cit. n. 47. ait; quod tametsi, cū electo non queratur jus ullum, parum conveniens sit, eum petere confirmationem; attamen, quia, ut habetur c. quam sit. petitio confirmationis est Ecclesia beneficium, cuius negotium agitur, dum procuratur, ne diu maneat sine Pralato, etiam in hoc suo Ordine non damnum electum, qui confirmationem sui peteret.

3. De cetero hujus contrarium est in postulato, qui petere non potest sive postulationis admissionem. Pass. loc. cit. n. 43. in fine. ubi: tandem abest, ut in cit. c. quam sit. nomine electi comprehendatur postulatus, ut postulato potius prohibitus sit, non solum petere, sed & consentire postulationi; electio autem præcipitur, ut illam, nempe confirmationem, petat. Et quoque hujus contrarium in presentato, ita ut, sive is presentatus sit à pluribus patronis, aut eriam à Collegio aliquo ecclesiastico, sive ab uno patrono, eoque laico, necesse non sit, aut etiam patronum ulterius petere institutionem; eò quod, ubi presentatio facta est, jam Superior